

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Alt det har regeringen haft lejlighed til at rede-gøre for i Det Udenrigspolitiske Nævn. Jeg skal også gerne gøre det her over for fru Annè Baastrup, men jeg vil først slå fast, at regeringen naturligvis er indstillet på at skaffe de penge, der er nødvendige, for at Danmark kan tage aktivt part i en genopbygningsindsats i Irak.

Men de 300 mio. kr., vi her taler om, er jo netop penge, som er afsat til ekstraordinære situationer som dem, vi her taler om. Derfor går det ikke ud over besluttede eller planlagte aktiviteter, det er netop penge, som er afsat til sådan nogle situationer som dem her.

Frank Jensen (S):

Statsministeren siger, at den igangværende krig er inden for rammerne af folkeretten. Jeg skal bede statsministeren om at bekræfte, at som udgangspunkt er militær magtanvendelse forbudt efter folkeretten og efter FN-pagten. Der er kun to undtagelser, den ene er selvforsvar, og den anden er, hvis militær magtanvendelse finder sted efter bemyndigelse fra FN's Sikkerhedsråd.

Hvornår har den bemyndigelse fundet sted fra FN's Sikkerhedsråd? Er det ikke korrekt, at der i FN's Sikkerhedsråd sidste mandag var et markeret flertal, stemmerne blev ikke talt op, men efterfølgende kunne man jo læse i den internationale presse, at der var et stort flertal imod at bemyndige til militær magtanvendelse i den nuværende situation? Kan statsministeren bekræfte det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, det kan jeg ikke bekræfte. Og jeg må gentage, at den militæraktion, der er sat i gang i Irak, hviler på et folkeretligt grundlag, som ligger i de resolutioner, der allerede er vedtaget i FN's Sikkerhedsråd, akkurat som i 1998. Da besluttede den daværende socialdemokratisk-radikale regering, at Danmark skulle tage del i en sådan militær aktion på basis af to gamle FN-resoluitioner, 678 og 687, og fandt, at der på det grundlag var anledning til, at Danmark kunne deltage i en militær aktion.

Kl. 13.15

Det, der er sket siden 1998, er faktisk, at situationen er blevet endnu klarere, at der er et sådant grundlag. For det, der er sket siden 1998, er, at FN's Sikkerhedsråd i enstemmighed i november sidste år besluttede, at Irak groft og vedvarende har brudt FN's resolutioner. I det hele taget er usikkerheden omkring Irak jo vokset si-

den 1998, så når der var et grundlag i 1998, er det blevet endnu stærkere i 2003.

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det hører med i billedet, når hr. Villy Søvndal rejser spørgsmål her i Folketingets spørgetime, at det gentagne gange er blevet bekræftet her i Folketingssalen, at der ikke er tale om nogen illegal eller ulovlig krig.

Jeg vil godt bede statsministeren svare på, om ikke statsministeren finder det en smule irriterende, at der er folketingsmedlemmer, der, selv om Udenrigsministeriets Juridiske Tjeneste har skåret ud i pap, at der ikke er tale om illegal krig, stadig væk hævder det modsatte.

Så vil jeg også bede statsministeren bekræfte, at Saddam Hussein i høj grad har ønsket, at hans egne statsborgere skulle forblive i Bagdad eller området omkring Bagdad netop på grund af en strategi om, at han ikke vil hjælpe de flygtninge, der eventuelt måtte ønske at forlade området, og at man derfor kan have problemer, selv om der er afsat tilstrækkelige midler – også fra den danske regering, 300 mio. kr. – med at hjælpe de flygtninge, som man egentlig gerne vil hjælpe, og at det alene er Saddam Husseins og Iraks egen skyld, hvis man måtte få sådanne problemer.

Endelig vil jeg i forhold til hr. Villy Søvndals betragtninger om, at krigen ikke går, som den skal, bede statsministeren bekræfte, at de forlydender, vi får, er, at de amerikanske styrker, engelske styrker og andre styrker nu står ca. 80 km fra Bagdad. Det kan man vel ikke sige er særlig dårligt set i lyset af, at krigen har været mindre end en uge.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Til det sidste: Jeg kan bekræfte, at de allieredes styrker er rykket frem som ønsket. Og det er også min klare opfattelse, at Saddam Hussein og det irakiske regime bruger/misbruger befolkningen som gidsler i den her sag og derfor selvfølgelig yderligere vanskeliggør de allierede troppers muligheder for at begrænse tab.

Det er derfor kun en understregning af, at det irakiske styre burde indse, at spillet er tabt, overgive sig og derved skåne det irakiske samfund for flere lidelser.

Så spørger hr. Peter Skaarup endelig, om ikke jeg finder det irriterende, at man skal gentage ting gang på gang over for hr. Villy Søvndal. Nej, jeg vil ikke bruge ordet irriterende, for jeg har efterhånden vænnet mig til det. Hr. Villy